

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/135/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711210550
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6711210550.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Klaudiou Koskovou v právnej veci žalobcov: A/ L.B. I., W.. B., R.. XX.XX.XXXX, D. T. XXX/XX, J., občianka SR; B/ X.. S. B., R.. XX.XX.XXXX, D. K.. W.. Š. XXXX/XX, U., občan SR; C/ S. B., R.. XX.XX.XXXX, D. B. I. Č.. XX/XX, J., občan SR; D/ U. H., W.. B., R.. XX.XX.XXXX, D. I. XX, D. D., občianka SR všetci žalobcovia zast. JUDr. Eva Kováčechová, advokátska kancelária, Komenského 21, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovaným: I/ A. F., W.. B., R.. XX.XX.XXXX, D. A. Č..XXX/XX, J., občianka SR a II/ U. B., W.. H., R.. XX.XX.XXXX, D. Č.. O. XXX/XX, U. I., obe žalované zast. JUDr. Dušanom Kracinom, advokátom, Nám. SNP 80/22, 960 01 Zvolen, v konaní o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcov v plnom rozsahu z a m i e t a.

Žalobcovia v I. až IV/ rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne uhradiť žalovaným v I. a II. rade trovy konania vo výške 2.859,87 EUR, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobcovia sa podanou žalobou prostredníctvom právnej zástupkyne domáhali určenia, že neb. S. B., R.. XX.XX.XXXX, R. D. T. XX, J., W.. I. XX/XX, J., bol ku dňu smrti dňa 11.05.2001 vlastníkom pozemkov, par.č. XXX/X o výmere 150 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, par. č. XXX/X o výmere 158 m² - druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a par. č. XXX o výmere 756 m², druh pozemku - záhrady, všetko v kat.ú. J., V. J., okres U., zapísané na LV č. XX, alternatívne, že: pozemky par.č. XXX/X o výmere 150 m², druh pozemku - zast. plochy a nádvoria, par. č. XXX/X o výmere 158 m² - druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a par. č. XXX o výmere 756 m², druh pozemku - záhrady, všetko v kat. ú. J., V. J., V. U., zapísané na LV č. XX, patria v celosti do dedičstva po neb. S. B., R.. XX.XX.XXXX, U. XX.X.XXXX.“

Žalované žiadali žalobu v plnom rozsahu zamietnuť, ako špekulatívnu, účelovú, nezmyselnú a neopodstatnenú, vzhľadom k tomu, že sa vedie na tunajšom súde konanie o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva k predmetu žaloby pod č.k. 14C 21/2008, kde sa od 14.02.2008 ako predbežná otázka rieši otázka, ktorá je predmetom tejto žaloby.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, ako aj ich právnych zástupcov, oboznámením sa s pripojenými listinnými dôkazmi, spisom Okresného súdu Zvolen č.k. 14C 21/2008, pričom zistil tento skutkový a právny stav veci:

Žalobcovia v konaní tvrdili, že sú vedení ako spoluvlastníci pozemku na parcele č. XXX/X, XXX/X O. XXX, v k.ú. J., V. J., V. U., všetko zapísané na LV č.XX, a to každý v 1/8-ine podielu. Žalované sú k uvedenému pozemku vedené ako spoluvlastníčky, každá z nich v 1 podielu. Pôvodne bol pozemok

označený parc. číslom XXX/X. Žalované odvodzujú svoj vlastnícky titul od dedičského konania o znovuobjavenom majetku po poručiteľovi S.R. B., R.. XX.XX.XXXX O. U. A. XX.XX.XXXX, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Zvolen a ukončené rozhodnutím č.k. D 1508/94-64. S. B. bol otcom žalovanej v I/ rade a otcom zosnulého manžela žalovanej v II/ rade. S. B. bol tiež bratom otca žalobcov. Žalované odvodzujú svoj spoluvlastnícky titul od rozhodnutia príslušného správneho orgánu o registri obnovennej evidencie pôdy vydaného pod č. 11-1725/98 (ROEP), ktorý žalobcovia nemajú k dispozícii. Žalobcovia sú priami potomkovia a jediní zákonní dedičia po zosnulom poručiteľovi S. B., K.. R.. XX.XX.XXXX, U.. XX.XX.XXXX, ktorý bol bratom S. B., a to na základe dedičského rozhodnutia Okresného súdu Zvolen č.k. D 765/2001, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.06.2004. Na základe tohto dedičského rozhodnutia boli zapísané spoluvlastnícke práva žalobcov (každý zo žalobcov vlastní 1/8 podielu) k spornému pozemku do katastra nehnuteľností. Žalobcovia sú presvedčení o tom, že spoluvlastníctvo žalovaných k uvedeným podielom sporného pozemku nikdy nevzniklo vzhľadom k tomu, že zosnulý S. B. celé vlastníctvo k spornému pozemku vydržal. Žalobcovia, ako oprávnení dediči po zosnulom S. B. sa preto týmto návrhom domáhajú, aby súd určil, že sporné spoluvlastnícke podiely, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností na žalované patria zosnulému S. B. K.. a majú byť predmetom dedičského konania o znovuobjavenom majetku po zosnulom S. B. K.. Takáto situácia nastala medzi žalobcami a žalovanými. Jej dôsledkom je aj aktuálny súdny spor medzi stranami tohto konania, vedený na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 14C 21/2008. Predmetom sporu je vyporiadanie údajného podielového spoluvlastníctva. Z uvedeného je zrejmé, že žalované vychádzajú v tomto konaní z toho, že sú spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti, hoci žalobcovia sú presvedčení, že takéto právo žalovaných nikdy nevzniklo, a teda neexistuje. Keďže teda existuje nejednoznačný právny stav a žalobcovia nemajú inú možnosť brániť sa a neexistuje iná možnosť, ako odstrániť stav objektívnej právnej neistoty, podali žalobcovia túto žalobu. Približne v rokoch 1963 až 1967 prebehlo medzi zosnulým S. B. a jeho bratom zosnulým S. B. viacero úkonov, ktoré sa dajú charakterizovať ako vyporiadanie ich spoluvlastníctva k podielom na vlastníctve k spornému pozemku (v tom čase označenom ako parcela č. XXX/X). Každý z nich vlastnil po 1 podielu, a to na základe dedičského konania po ich zosnulej matke, O. B., W.. Z., U.. XX.XX.XXXX ukončeného rozhodnutím č.k. D 64/56 z 23.04.1956, vydaným Štátnym notárstvom vo Zvolene. Zvyšný 1 podiel sporného pozemku vlastnil v tom čase otec žalobcov. Vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bolo dôsledkom viacerých skutočností, ktoré sa odohrali medzi zosnulými bratmi S. B. O. S. B. K.. a ich otcom zosnulým S. B. I.:

1/ S. B. K.. vypomohol svojmu bratovi S.R. B. pri stavbe jeho rodinného domu tak, že mu bez protihodnoty poskytol stavebný materiál na stavbu tohto domu v rokoch 1963-1965.

2/ S. B. K.. v roku 1963 vyplatil poisťovni za svojho otca, S. B. I.. vo výške 1828,80 Kčs. V dedičskom konaní č.k. D 121/68 po poručiteľovi S. B. I.. je v zápisnici z 10.07.1968 uvedená dedičská dohoda, ktorej je v časti c/ uvedené prehlásenie S. B. K., že „nežiada od druhého dediča S. B. výplatu za vyplatené poisťovne poručiteľa v roku 1963 vo výške 1.828,80 Kčs, z ktorého poisťovného by mal dedič S. B. mu vyplatiť 1-icu, ale túto pohľadávku považujú tiež za usporiadanú.“ Vyporiadanie medzi bratmi S. B. O. S. B. K.. prebehlo formou darovacej zmluvy, označenej ako „Zmluva“ zo dňa 07.11.1967, kde je uvedené, že : „... Ja, S. B. starší, obyvateľ J. Č. A. XX týmto darujem môj podiel v polovici na pozemku pod číslom XXX/X lúka Záhumnie (záhrada na Š.) v J. v celej výmere 0,1047 ha môjmu bratovi, S. B. mladšiemu, obyvateľovi J. Č. I. A. XX, ako vyrovnanie za stavebný materiál, ktorý som si od neho požičal a ešte som mu ho nevrátil, ani nevyplatil...“ Ešte pred podpisom uvedenej darovacej zmluvy bol v rámci konania č. XX/XX o žiadosti S. B. K.. o registráciu obmedzenia prevodu nehnuteľností ohľadom parcely č. XXX/X na Štátnom notárstve vo Zvolene spísaný dňa 08.09.1967 záznam č. R III 69/67-6 podpísaný S. B. K.. a S. B., kde sa okrem iného uvádza, že S. B. K.. má na parcele č. XXX/X postavený rodinný dom, a že požiada o prevedenie uvedenej stavebnej parcely do svojho vlastníctva. Okresný národný výbor vo Zvolene - odbor výstavby vydal dňa 15.06.1966 S. B. K.. rozhodnutie č. Výst. 1531/327-1966 o povolení výstavby rodinného domu na pozemku, parc. č. XXX/X C. J..Ú.. J.. Dňa 14.11.1967 bol na Stredisku geodézie a kartografie vo U. vyhotovený Výkaz plôch ku geometrickému (polohopisnému) plánu č. 975-0087-67, kde sa k parcele č. XXX/X uvádza, že doterajšími vlastníkmi boli B. S. I.. ako vlastník 1 podielu a B. S. K.. a B. S., obaja ako vlastníci podielu. Ako nový stav je pre túto parcelu ako výlučný vlastník uvedený S. B. K.. Dňa 01.01.1968 zomrel S. B. I., V. S. B. K.. O. S. B.. V dedičskom konaní vedenom pod č.D 121/68-22, ktoré bolo ukončené rozhodnutím o dedičstve vydanom 10.7.1968 bolo o dedičstve rozhodnuté, pričom sporný pozemok uvedený na parcele č. 812/1 bol zaradený do dedičstva po poručiteľovi ako poľnohospodárska pôda. Predmetná parcela je uvedená mimo poradia uvádzaných parciel až na konce v časti „B a) poľnohospodárska pôda v kat. ú. J.“. Táto parcela zároveň nie je uvedená v časti označenej ako „Identifikácii parciel“, ktoré boli predmetom dedičstva. V rámci dedičského konania bola uzatvorená dedičská dohoda, uvedená v zápisnici z dedičského konania č.

D 121/68 z 10.07.1968, kde je v časti B uvedené, že „všetku poľnohospodársku pôdu do dedičstva patriacu nadobúdajú obaja dedičia in natura medzi sebou v rovnakom pomere 1 - ici. Rozdelenie tejto pôdy v prípade potreby a možnosti prevedú dedičia medzi sebou mimo štátneho notárstva.“ Z výpisu z evidencie nehnuteľností, výpis z listu vlastníctva č.19, vyhotovenom Strediskom geodézie a kartografie vo U. ako zákazku č. XXXX/X z roku 1971, rovnako ako z Výkazu zmien v katastrálnom území J. za rok 1970 (položka 17/70) vyplýva, že výlučným vlastníkom pozemku na parc. 812/1 je S. B. K.. Dňa 26.03.1970 bola na MNV v J. spísaná zápisnica, v ktorej je uvedené, že S. B. K., S. K. U. O. S. B. boli na pojednávaní na Štátnom notárstve vo U., kde sa dohodli, že S. B. K.. vyplatí bratovi S. B. čiastku pozostalosti 13.000,- Kčs, čo sa udialo na MNV J.. Po vyplatení tejto čiastky S. B. prehlásil, že si od brata už nebude nárokovať viac a že pokladá týmto vyplatením urovnávanie dedičstva po ich zosnulom otcovi S. B. I.. za ukončené. Dňa 14.09.1982 bola medzi S. B. K., ako výlučným vlastníkom pozemku parc.č. 703 a 704, k.ú. J. (N. Č.. XXX O. XXX sú pôvodnou parcelou č. XXX/X, pred prečíslovaním), uvedených na LV č. XX a Mestským národným výborom v J. uzatvorená kúpno-predajná zmluva, pričom predmetom kúpy mal byť práve sporný pozemok. Z hľadiska sporu je nepodstatné, že k realizácii kúpno-predajnej zmluvy nakoniec neprišlo. Od smrti svojho otca S. B. I.. v roku 1968, až do svojej smrti v roku 2001 užíval S. B. pozemok parc.č. XXX/X (I. N. Č.. XXX/X, XXX/X O. XXX) v k.ú. J. a správal sa ako jeho jediný a výlučný vlastník. Počas celej doby s ňou nakladal podľa vlastného uváženia a na základe svojej vôle, staral sa o tento pozemok výlučne on sám, udržiaval ho a pristupoval k nemu so starostlivosťou riadneho hospodára. Tieto skutočnosti sú preukázané doloženými dôkazmi. Táto držba nebola ničím a nikým rušená a rovnako ani spochybňovaná, a to až do času dedičského konania D 1508/94-64 o znovuobjavenom majetku po poručiteľovi S. B. D. S. B., ani žiadna iná osoba nijakým spôsobom túto držbu nespochybňovali a nijakým spôsobom nerušili. Žalobu žalobcovia opierajú o ustanovenie § 134 ods.1 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia sú presvedčení o tom, že z preukázaných skutkových okolností jednoznačne vyplýva, že došlo ich otec, S. B. K.. (Č..X) nadobudol vlastníctvo k 3 podielu pozemku vydržaním, keďže boli splnené podmienky vydržania. Naplnenie podmienky uplynutia vydržacej doby a nepretržitosti držby je zrejmé z toho, že S. B. K.. mal parcelu č. XXX/X v držbe po celú dobu od roku XXXX a nakladal s ňou ako predmetom svojho vlastníctva po dobu dlhšiu ako 10 rokov. Svedčí o tom, aj skutočnosť, že mal na uvedenej parcele rodinný dom, kde po celú dobu býval aj so svojou rodinou a k pozemku pristupoval v rámci bežnej starostlivosti ako k vlastnému pozemku, ktorý patrí k rodinnému domu. Počas celej vydržacej doby nebola jeho držba nikým a ničím rušená, ani spochybňovaná. K uplynutiu vydržacej doby došlo napriek tomu, že tento inštitút nebol od 01.04.1964 do 31.12.1991 v právnom priadku Slovenskej republiky upravený.

Právna zástupkyňa žalobcov poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 80/01 a Cdo 49/10. Oprávnenosť držby je tak potrebné vidieť z pohľadu subjektívneho presvedčenia držiteľa (teda, či bol S. B. K.. po celú dobu presvedčený, že parcela č. XXX/X je skutočne jeho vlastníctvom) i z hľadiska objektívnych skutočností (teda, či jeho presvedčenie bolo podložené aj objektívnymi faktami). Subjektívne presvedčenie je zjavné z toho, že S. B. K.. s predmetným pozemkom po celú uvedenú dobu nakladal ako so svojím vlastníctvom (na pozemku mal postavený rodinný dom, ktorý obýval so svojou rodinou) a takto vystupoval aj navonok. Toto jeho presvedčenie sa odvíjalo od preukázateľného presvedčenia, že k vyporiadaniu vlastníctva k pozemku s bratom S. B. (W. O. O. I. V. S. B. I..) došlo. Vzhľadom k tomu, že jeho držba nebola jeho bratom S. B. (ani inou osobou) počas jeho života nijakým spôsobom rušená, neboli ani vyvolané žiadne pochybnosti o neoprávnenosti jeho držby. Objektívne skutočnosti o oprávnenosti držby sú preukázané tým, že príslušné štátne orgány konali s S. B. K.. počas celej doby vydržania ako s jediným vlastníkom pozemku, čo je preukázané viacerými dôkazmi. Ďalšou objektívnou skutočnosťou potvrdzujúcou oprávnenosť držby k spornej nehnuteľnosti S. B. K.. je aj darovacia zmluva zo dňa 07.11.1967 uzavretá medzi S. B., S. B. K.. O. S. B. I.. Hoci žalobcovia nedisponujú dokladom o tom, že táto zmluva bola zaregistrovaná na štátnom notárstve (ako to pre účinnosť zmluvy v tom čase predpokladala právna úprava), existencia tejto zmluvy je nespochybiteľná a nikto zo zúčastnených strán ju počas ich života nespochybňoval. Ak by aj táto darovacia zmluva nebola rozhodujúca pre určenie začiatku oprávnenosti držby, je takýmto titulom dedičské rozhodnutie č. D 121/68-22 zo dňa 10.07.1968. V tomto dedičskom rozhodnutí je predmetná parcela č. XXX/X uvedená ako súčasť dedičstva ako poľnohospodárska pôda, hoci je zrejmé, že tomu tak nemalo byť. Predmetná parcela nemala byť zaradená v rámci dedičského konania medzi poľnohospodársku pôdu, pretože v tomto čase už išlo o stavebnú parcelu, na ktorej bolo povolené postaviť rodinný dom. To potvrdzuje aj skutočnosť, že predmetná parcela sa nenachádzala ani medzi parcelami vypočítanými v identifikácii parcel v tomto dedičskom konaní. Táto skutočnosť (zaradenie spornej parcely ako súčasť dedičstva ako poľnohospodárskej pôdy) zároveň nemala vplyv na stav uvedený v katastri nehnuteľností. Zaradenie spornej parcely medzi poľnohospodársku pôdu, ktorá bola predmetom dedičstva v uvedených

súvislostiach je tak možné pochopiť iba v súvislosti so schválenou dedičskou dohodou, uvedenou v tomto dedičskom rozhodnutí v časti IV. B, kde je uvedené, že „Rozdelenie tejto pôdy v prípade potreby a možnosti prevedú dedičia medzi sebou mimo štátneho notárstva.“ Dedičia si takto formálne potvrdili vopred dohodnuté vyporiadanie sporného pozemku a k čomu takýmto spôsobom aj vykonali patričné kroky, ktoré boli premietnuté (resp. zosúladené) aj so stavom v evidencii nehnuteľností. Inými slovami, obaja dedičia súhlasili so zaradením sporného pozemku do dedičského konania len z toho dôvodu, aby si to následne mohli medzi sebou vyporiadať v súlade s vopred dohodnutým a bez účasti štátneho notárstva. Napriek tomu, že zamýšľaný účel /vyporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku/ sa zrejme dal uskutočniť aj iným, právne úplne jednoznačným spôsobom, je nepochybné, že týmto vznikol tzv. putatívny (domnelý) titul, ktorý jednoznačne predstavuje okolnosť, svedčiacu v prospech oprávnenosti držby otca žalobcov. Takýto titul je právnym základom pre vydržanie, a to aj v zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu SR i Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 5Cdo 172/2009. Obdobne v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo 1398/2000. Žalobcovia sú presvedčení o tom, že podmienka oprávnenosti držby je v danom prípade jednoznačne splnená. Je zrejme, že objektívne i subjektívne okolnosti v zmysle vyššie uvedených skutkových okolností, boli dostatočne zrejme na to, aby v žiadnom prípade nevyvolali pochybnosť o tom, že zosnulému S. B. pozemok naozaj patrí. Na základe uvedeného sú žalobcovia presvedčení o tom, že ich otec, zosnulý S. B. K. nadobudol vlastníctvo k spornému pozemku vydržaním a to ku dňu 01.01.1992. Je preto zrejme, že vlastnícke právo žalovaných nemohlo spôsobom, aký ony uvádzajú (t.j. ako dedičstvo po S. B.) nikdy vzniknúť.

Žalované prostredníctvom svojho právneho zástupcu v konaní tvrdili, že návrh na začatie konania, ktorý si podali v predmetnom konaní žalobkyne je v predmetnom konaní len účelový, špekulatívny. Poukázali na tú skutočnosť, že pred Okresným súdom Zvolen prebieha konanie pod sp.zn. 14C 21/2008 v ktorom žalované, ktoré v uvedenom konaní vystupujú ako žalobkyne, podali pod vyššie uvedenou sp.zn. žalobu o začatie konania dňa 11.02.2008, ktorá bola doručená tunajšiemu súdu dňa 14.02.2008, kde sa domáhajú zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva k pozemkom par.č. XXX/X, XXX/X, XXX, nachádzajúce sa v k.ú. J., zapísané na LV č.XX. V písomnom vyjadrení žalovaných (v tomto konaní žalobcov) zo dňa 23.04.2008 k žalobe na začatie konania najprv tvrdili, že v roku 1963 došlo k údajnému odkúpeniu spoluvlastníckeho podielu od nebohého S. B. a k darovaniu spoluvlastníckeho podielu nebohého S. B. I., a na základe tohto od roku 1963 právny predchodca žalovaných nebohý S. B. pozemok parcela č. XXX/X v k.ú. J.Č. údajne dobromyselne užíval. Rok údajného odkúpenia (1963) je uvedený aj v kópii listu nebohého S. B. zo dňa 12.05.1998 adresovanom žalobkyniam. Túto kópiu listu podpísanú nebohým S. B. žalovaní (v tomto konaní žalobcovia) predložili súdu na pojednávaní konanom dňa 21.10.2008. V origináli listu zo dňa 12.05.1998 podpísaným nebohým S. B. doručeného žalobkyniam sa však ako rok odkúpenia spoluvlastníckeho podielu nebohého S. B. uvádza rok „1965“. Originál tohto listu predložili žalobkyne (v tomto konaní žalované) súdu tiež na pojednávaní dňa 21.10.2008. Na tomto pojednávaní žalovaná v I/ rade vo svojej výpovedi jasne uviedla: „V roku 1963 môj otec pánovi B. žiadne peniaze nedával.“ Na otázku súdu, prečo je to tvrdené v písomnom vyjadrení žalovaných k návrhu na začatie konania, žalovaná v I/ rade vzápätí uviedla: „Je pravdou, že som môjmu právnenému zástupcovi povedala, že v roku 1963 môj otec zaplatil S. B. 2.500,- Sk za tento pozemok, to som však vychádzala zo spomienok mojej mamy a z otcových spomienok“ - str. 6 prvý ods. zápisnice z pojednávania zo dňa 21.10.2008. Na pojednávaní na Okresnom súde Zvolen dňa 21.10.2008 však žalovaní (v tomto konaní žalobcovia) začali tvrdiť, že k vydržaniu pozemku došlo na základe „Darovacej zmluvy zo dňa 7.11.1967“. Okrem iných vykonaných dôkazov aj JUDr. Vavrač vo svojej výpovedi na Okresnom súde Zvolen dňa 24.03.2011 jednoznačne potvrdil, že dôvody vydržania sa len dodatočne vymýšľali a nebohý S. B. sa nikdy necítil byť výlučným vlastníkom predmetných pozemkov (str.3 zápisnice z pojednávania zo dňa 24.03.2011). Aj keby sme ignorovali doposiaľ vykonané dokazovanie v konaní Okresného súdu Zvolen sp.zn. 14C 21/2008, ktoré jednoznačne a nespochybniteľne vyvrátilo všetky tvrdenia žalobcov o údajnom vydržaní, resp. žalovaní (v tomto konaní žalobcovia) si ho vyvrátili sami aj svojimi výpoveďami, už len z vyššie uvedených skutočností je jasné, že k vydržaniu spoluvlastníckych podielov našich právnych predchodcov nebohého S. B. O. S. B. st. nikdy nemohlo dôjsť a ani nedošlo. Žalobcovia, ani ich právny predchodca nebohý S. B. neboli nikdy dobromyseľní vôbec a nie to ešte „so zreteľom na všetky okolnosti“ v zmysle ust. § 130 ods.1 OZ, že im naše spoluvlastnícke podiely patria. Najvyšší súd Českej republiky k ust. § 130 ods.1 OZ vydal stanovisko a vyslovil, že „posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu vec, alebo právo patrí) § 130 ods.1 OZ), nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať i k okolnostiam, za ktorých mohlo vecné právo vzniknúť, teda aj k právnenému dôvodu (titulu), ktorý by mohol mať za následok vznik práva“ !!!!! - PR, 1997, č.11- NS sp.zn. 2Cdon 1178/96. Najvyšší súd Českej

republiky v uznesení zo dňa 13.09.2001, sp.zn. 28 Cdo 1493/2001 uvádza: „Tvrdenie držiteľa veci, že mu vec patrí, a že s ňou nakladal ako s vlastnou, musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých sa dá súdiť, že toto presvedčenie držiteľa bolo po celú dobu dôvodné“!!!! Obdobne je to uvedené aj v Uznesení NS ČR zo dňa 14.06.2001, sp.zn. 22Cdo 508/2001. Žalovaní už len tým, že menili tituly - právne dôvody údajného nadobudnutia vlastníckeho práva a roky ich údajného vzniku, nemohli byť dobromyseľní s ohľadom na všetky okolnosti. K počiatočným nepravdivým tvrdeniam žalobcov, že k vydržaniu malo dôjsť na základe ústne uzavretej kúpnej zmluvy (čo bolo svedkami, listinnými dôkazmi, aj samotnými žalobcami vyvrátené(, u ktorej je rozpor už v tom, že raz je tvrdené, že to bolo v roku 1963 a druhýkrát, že to bolo v roku 1965 a žalovaná v I/ rade jasne na pojednávaní dňa 21.10.2008 uviedla, že jej otec S. B. v roku 1963 žiadne peniaze nedával, je potrebné uviesť že „Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať ku všetkým právnym skutočnostiam, ktoré majú za následok nadobudnutie veci, alebo práva, ktoré je predmetom držby, teda aj k existencii písomnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti. Pokiaľ sa niekto uchopí držby nehnuteľnosti na základe ústnej zmluvy o jej prevode, nemôže byť so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je vlastníkom veci, a to aj v prípade, že je presvedčený, že taká zmluva k nadobudnutiu vlastníctva k nehnuteľnosti postačuje. Držba nehnuteľnosti, ktorá sa o takú zmluvu opiera, nemôže viesť k vydržaniu“ ! - Sou R NS č.C158 - NS sp.zn. 22Cdo 61/2001, ako aj Rozsudok NS ČR zo dňa 10.02.1999, sp.zn. 2Cdon 568/96. K ďalšiemu vymyslenému (v konaní OS Zvolen sp.zn.14C 21/2008) žalovaní nespochybniteľne preukázali, že skutočnosti uvedené v tejto darovacej zmluve sú vymyslené a nepravdivé) titulu - právneho dôvodu - darovacej zmluve zo dňa 07.11.1967 u ktorého vydržacia doba ani len nezačala plynúť (o tomto titule - právnom dôvode sa žalobcovia dozvedeli až v mesiaci október 2008), uviedli, že načo by sa táto darovacia zmluva uzatvárala, keď podľa prvých a opakovaných tvrdení žalovaných k prevodu právnych predchodcov žalovaných spoluvlastníckych podielov k pozemkom malo dôjsť údajne na základe ústnych kúpnych zmlúv, a to duplicitne až dvakrát v roku 1963, ako aj v roku 1965 a k darovaniu spoluvlastníckeho podielu nebohého S. B. st. tiež malo dôjsť podľa ich tvrdenia údajne v roku 1963. Právny predchodca žalobcov nebohý S. B. vedel, že k prevodu ich, resp. ich právnych predchodcov spoluvlastníckych podielov na neho nikdy nedošlo, čo bolo preukázané nielen výpoveďami svedkov, ale aj písomnými dôkazmi. V stanovisku Najvyšší súd ČR vyslovil: „Dobrá viera zaniká v okamžiku, kedy sa držiteľ zoznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosť o tom, že mu vec právom patrí, alebo, že je subjektom práva, ktorého obsah vykonával“ - Sou R NS č.C 1176-NS sp.zn. 22Cdo 1843/2000. Právny predchodca žalovaných S. B. dňa 10.07.1968 podpísal na Štátnom notárstve vo Zvolene zápisnicu z dedičského konania č. D 121/68 po poručiteľovi nebohóm S. B. I., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX a prevzal rozhodnutie Štátneho notárstva vo Zvolene č. 121/68-22 zo dňa 10.07.1968, z ktorých je jasné a nespochybniteľné, že k darovaniu spoluvlastníckych podielov k pozemku parc. č. 812/1 ich právnych predchodcov na neho v novembri 1967 na základe údajnej darovacej zmluvy nedošlo a nie je vlastníkom, ako to až teraz tvrdia žalovaní. Táto „darovacia zmluva“ nie je registrovaná Štátnym notárstvom vo Zvolene napriek tomu, že právny predchodca žalovaných (tu žalobcov) nebohý S. B. veľmi dobre aj z praxe vedel, že takáto registrácia pri nakladaní s nehnuteľnosťami je podmienkou prevodu, pretože len niekoľko týždňov pred údajným uzavretím darovacej zmluvy uzavrel spoločne so svojou manželkou a svojim otcom S. B. I. dňa 01.07.1967 Zmluvu o pôžičke a obmedzení prevodu nehnuteľnosti (R11169/67 registrovaná dňa 11.09.1967) - spoluvlastníckych podielov k pozemku parc.č. XXX/X, k.ú. J. zapísaných vo vložke č.16. Z uvedenej zmluvy jasne a nespochybniteľne vyplýva, že k spoluvlastníckemu podielu S. B. v 1-ici k pozemku parc.č. XXX/X, k.ú. J. zapísanej vo vložke č.16 podľa B3 bolo zriadené záložné právo a S. B. I. nemohol s týmto svojim podielom nakladať, t.j. o akej dobromyseľnosti žalobcovia hovoria, keď tvrdia, že k vydržaniu spoluvlastníckeho podielu S. B. I. došlo na základe darovacej zmluvy zo dňa 7.11.1967, keď jej údajní účastníci (S. B. I., S. B. O. S. B.) veľmi dobre vedeli, že takýto prevod nie je možné vykonať. Aj keby nebolo nespochybniteľne preukázané, že obsah „darovacej zmluvy“ zo dňa 07.11.1967 je vymyslený a nepravdivý (niekto by mohol povedať, že sfaľovaný), a že účastníci tejto „darovacej zmluvy“ nemohli svoje spoluvlastnícke podiely prevádzať a nevedeli, že na prevod nehnuteľností je potrebná registrácia takejto zmluvy štátnym notárstvom, tak takýto právny omyl držiteľa nie je ospravedliteľný. Sou R NS č. C 1481 - NS sp.zn. 22Cdo 490/2001: „Právny omyl držiteľa, vychádzajúci z neznalosti jednoznačne formulovaného ustanovenia občianskeho zákonníka platného v dobe, kedy sa držiteľ ujme držby, nie je ospravedliteľný! K vyššie uvedenej problematike by mohli poukázať na desiatky ďalších rozhodnutí a stanovísk, ale ich vyjadrenie by muselo mať o niekoľko strán viac. V literatúre (JUDr. Spáčil, JUDr. Petr a podobne) a judikatúre panuje zhoda, že posúdenie, či je, alebo nie je držiteľ v dobrej viere je potrebné hodnotiť objektívne s ohľadom na všetky skutočnosti a nie iba so subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samotného účastníka, a že dobrá viera zaniká v okamžiku, kedy sa držiteľ zoznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosť o tom,

že mu vec, právo patrí. Na tom nič nemení skutočnosť, že držiteľ môže byť naďalej subjektívne v dobrej viere. K otázke vydržacej doby nie je potrebné poukazovať na príslušnú judikatúru, pretože vydržacia doba k titulu - právnomu dôvodu, ktorým má byť údajná darovacia zmluva z roku 1967 o ktorej sa žalovaní dozvedeli v mesiaci október 2008, ako aj k údajnej ústnej kúpnej zmluve z roku 1965 neexistuje a k údajnej kúpnej zmluve z roku 1963 (existenciu týchto kúpnych zmlúv aj žalovaní v konaní popreli), ak vôbec bola nejaká vydržacia doba (nemohla byť, pretože chýbala najmä dobromyseľnosť s ohľadom na všetky okolnosti), tak mohla len hypoteticky trvať maximálne do 01.04.1964 (Zákon č. 40/1964 Zb.), t.j. len niekoľko mesiacov. V konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod č.k. 14C 21/2008 žalobcovia žiadali vyriešenie predbežnej otázky vydržania vlastníckeho práva k predmetným pozemkom nebohým S. B. (písomné podanie zo dňa 23.04.2008 str.2, ods.2) a súd na základe tejto požiadavky od apríla 2008 vykonával až do 24.03.2011 (t.j. 3 roky) rozsiahle dokazovanie ohľadom údajného vydržania, keď bolo vypočítané nespočetné množstvo svedkov, predložené nespočetné množstvo písomných dôkazov, ktoré vyvrátili nepravdivé, vymyslené tvrdenia žalovaných (v tomto konaní žalobcov), pričom tieto nepravdivé tvrdenia si vyvrátili aj samotní žalovaní (v tomto konaní žalobcovia) vo svojich výpovediach. Súd v konaní vedenom pod č.14C 21/2008 ukončil dokazovanie k vyriešeniu tejto vymyslenej predbežnej otázky a konečne sa 24.03.2011 začal zaoberať samotným návrhom na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Žalovaní ale pokračovali v umelo vyvolávaných prietahoch v konaní tým, že podali odvolania proti zloženiu preddavkov na znalecké dokazovanie, pričom v odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu drzo klamali, že nemajú finančné prostriedky na zloženie preddavkov (koncom roka 2010 a začiatkom roka 2011 predali pozemky na J., v I. - k.ú. H. X. C. U. - k.ú. K. v hodnote niekoľko stotisíc EUR. Podanie žaloby o určenie vlastníctva v samotnom konaní č.k. 14C 135/2011 sleduje len jediný cieľ, opätovne oddialiť rozhodnutie súdu v konaní č.k. 14C 21/2008.

Zo spisu Okresného súdu Zvolen č.k. 14C 21/2008 súd zistil, že dňa 14.02.2008 si na tunajší súd podali žalobu žalované, ktoré v konaní č.k.14C 21/2008 vystupujú ako žalobkyne a uvedená žaloba smeruje voči žalovaným, ktoré v tomto konaní vystupujú ako žalobcovia. V uvedenom konaní sa teda žalované domáhali zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k pozemkom, ktoré sú predmetom tohto sporu. Uvedené konanie nie je právoplatne skončené. V súčasnosti v uvedenom konaní je nariadené znalecké dokazovanie uznesením č.k. 14C 21/2008-415 zo dňa 19.04.2011, znalcom z odboru „Stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností“, ktorého úlohou je po preštudovaní spisu Okresného súdu Zvolen č.k. 14C 21/2008 určiť aktuálnu, všeobecnú-trhovú hodnotu nehnuteľností zapísaných na LV č. 19 Správa Katastra U., a to parcela KNC č.XXX/X, XXX/X; XXX. Uvedené uznesenie sa stalo právoplatným dňa 03.05.2011.

Podľa § 80 písm. c/ O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 460 Občianskeho zákonníka, dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

Podľa § 130 ods.I Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec, alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 134 ods.I Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu 3 rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu 10 rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že žaloba žalobcov nie je dôvodná. Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalobcovia v I/ až IV/ rade sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na Katastrálnom úrade Banská Bystrica, Správa katastra Zvolen, na LV č.XX, k.ú. J., a to parcely č.XXX/X o výmere 150 m² zastavané plochy a nádvoria, parcely č. XXX/X o výmere o 158 m² - zastavané plochy a nádvoria a parcely č. XXX o výmere 756 m² - záhrady, a to každý v 1/8-ine. Žalobcovia sú zároveň aj spoluvlastníkmi, a to každý v 1-ine v pomere k celku, nehnuteľnosti - stavby, ktorá je zapísaná v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici, Správa katastra Zvolen na LV č. XXXX, k.ú. J. ako rodinný dom súp.č. XXX ležiaci na parcele č. KN-C č. XXX/X. Ďalej mal súd preukázané, že žalované v I/ a II/ rade sú každá v 1 v pomere k celku podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktoré sú vyššie uvedené. Súd mal preukázané, že uvedené pozemky užívajú roky len žalobcovia v I/ - IV/ rade a preto si žalované podali na tunajšom súde žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva rozdelením veci s poukazom na ust. § 142 Občianskeho zákonníka dňa

14.02.2008. Uvedené konanie sa vedie pod sp.zn. tunajšieho súdu 14C 21/2008. Uvedené konanie zatiaľ nie je právoplatne skončené. Vo veci je nariadené znalecké dokazovanie uznesením č.k. 14C 21/2008-415 zo dňa 19.04.2011, ktoré sa stalo právoplatným dňa 03.05.2011.

Súd sa s uvedeným spisom oboznámil z dôvodu hospodárnosti konania vzhľadom na tú skutočnosť, že v uvedenom konaní sa od podania žaloby t.j. odo dňa 14.02.2008 až ku dňu 19.04.2011 viedlo dokazovanie ohľadom predbežnej otázky, a to ohľadom námietky žalobcov v I/ až IV/ rade ohľadom ich výlučného vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam.

Žalobu ohľadom určenia že nehnuteľnosti zapísané na LV č. 19, a to parcely č. XXX/X, XXX/X a parcely č. XXX J..Ú.. J., V. J.Á., V. U. patria do dedičstva po nebohom S. B. K.. v celosti, nakoľko ich nadobudol vydržaním, si žalobkyne na tunajší súd podali dňa 21.07.2011.

Súd sa zaoberal otázkou, vzhľadom k tomu, že sa jedná o určovaciu žalobu, či majú žalobcovia naliehavý právny záujem a danom určení. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o určovaciu žalobu, a ako vlastníci popri žalobcoch sú zapísané aj žalované ako ďalšie spoluvlastníčky, ktorých spoluvlastníctvo žalobcovia popierajú; táto skutočnosť odôvodňuje vždy naliehavý právny záujem na určení, pretože je postavenie žalobcov za tejto situácie neisté a bez požadovaného určenia by ich právo mohlo byť aj ohrozené. Preto súd má zato, že naliehavý právny záujem na podaní predmetnej žaloby u žalobcov je daný, pretože v prípade vyhovenia žalobe mohol by byť rozsudok jedným z predpokladov na vykonanie obnovy vlastníckeho práva pôvodného vlastníka.

Súd sa ďalej zaoberal otázkou - právnym titulom vydržania, pretože žalobcovia v konaní tvrdili, že predchodca žalobcov, a to S. B. K., R.. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa 11.05.2001 nadobudol vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam vydržaním v 3-inách. Súdom mal ďalej preukázané v konaní, že žalobcovia nadobudli uvedené nehnuteľnosti na základe dedičského rozhodnutia Okresného súdu Zvolen č. D 765/2001, ktoré rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 05.06.2004 po svojom otcovi S. B. K., R.. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, a to každý v 1/8-ine. Žalované sú spoluvlastníčkami predmetných nehnuteľností na základe dedičského rozhodnutia a to žalovaná v I.rade č. D1508/94 Okresného súdu Zvolen po S.R. B., R.. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, pričom žalovaná v I/ rade bola jeho dcérou a žalovaná v II/ rade, nadobudla uvedenú nehnuteľnosť na základe rozhodnutia D 1911/97 po manželovi (syn S. B., nar. 10.10.1920, ktorý zomrel 22.12.1988) a to každá v 1/4-ine.

Žalobcovia v konaní tvrdili, že ich predchodca - otec, a to S. B. K.. od roku 1968 až do svojej smrti v roku 2001 užíval pozemok, a to parcelu č. XXX/X (súčasnú parcely č. XXX/X, XXX/X O. XXX) a správal sa ako jediný a výlučný vlastník týchto nehnuteľností, pričom počas celej doby s ňou nakladal podľa vlastného uváženia a jeho držba nebola ničím a nikým rušená a rovnako ani spochybňovaná, až do času dedičského konania č. D 1508/94-64 ohľadom znovuobjaveného majetku po poručiťelovi S. B..

Žalované považovali žalobu žalobcov za vykonštruovanú, špekulatívnu a účelovú. Poukázali v priebehu tohto konania, ako aj v priebehu konania č. 14C 21/08, že k vydržaniu sporných pozemkov predchodcom žalobcov - ich otcom S. B. K., nikdy nedošlo z dôvodu absencie jeho dobromyseľnosti. Poukázali na tú skutočnosť, že žalobcovia v priebehu celého konania Okresného súdu Zvolen č.k. 14C 21/2008 len hľadali a postupne menili titul nadobudnutia vlastníctva ich predchodcu k predmetným nehnuteľnostiam (kúpa, predaj, vydržanie atď).

Vydržanie je osobitný originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona (ex lege) pri splnení požadovaných predpokladov:

1/ musí ísť o spôsobilý predmet vydržania,

2/ držba musí byť oprávnená,

3/ držba musí byť nepretržitá počas celej zákonom stanovenej doby, pričom pokiaľ ide o nehnuteľnosti, táto doba je 10-ročná.

Žalobcovia sa teda domáhali toho, že vydržacia lehota ich predchodcu začala plynúť od smrti jeho otca, a to S. B. I., t.j. odo dňa 01.01.1968 až do jeho smrti - dňa XX.XX.XXXX, teda S. B. K.. Súdom mal vykonaným dokazovaním, a to hlavne z výpovedí svedkov v konaní Okresného súdu Zvolen č.k. 14C 21/2008 jednoznačne preukázané, ako aj z výpovedí účastníkov konania v tomto konaní, a pripojenými

listinnými dôkazmi, že S. B. I. bol otcom S. B. R. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX a S. B. K., R. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX. S. B. a S. B. K. boli teda bratia.

Pokiaľ žalobcovia tvrdili, že koncov rokov 60-tich nastalo niekoľko udalostí potvrdzujúcich dobromyseľnosť S. B. K. vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam, ktoré bez prerušenia, bez akéhokoľvek zásahu inej osoby užíval ako vlastné, až do jeho smrti, ako výlučný vlastník, nie je pravdivé.

Súd mal jednoznačne preukázané, že podľa rozhodnutia D 121/68 po S. B. I. R. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX a ktorý bol starým otcom účastníkov konania a svokrom žalovanej v II/ rade prebehlo dedičské konanie pod uvedenou spisovou zn. D 121/68 bolo vydané rozhodnutie zo dňa 10.07.1968 z ktorého mal súd preukázané, že uvedené rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 18.12.1968. Na základe uvedeného rozhodnutia Štátneho notárstva vo Zvolene, nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu zdedili jeho synovia S. B. O. S. B. K., každý v rovnakom pomere, a to po polovici. Predchodca žalobcov teda, S. B. mladší teda nemohol byť dobromyseľný v držbe uvedených nehnuteľností vzhľadom na uvedené rozhodnutie Štátneho notárstva. Keby tomu tak bolo, zrejme by namietal uvedenú skutočnosť už v dedičskom konaní po S. B. staršom. Uvedenú dobromyseľnosť vyvrátili aj svedkovia, ktorí boli vypočutí v konaní Okresného súdu Zvolen č. 14C 21/2008, a to hlavne svedkyňa S. D., R. XX.XX.XXXX, ktorá vypovedala v uvedenom konaní ako svedkyňa dňa 02.09.2010, kde uviedla, že žila so svojim starým otcom S. B. od svojho narodenia až do jeho smrti, do 22.12.1988. Uvedená svedkyňa preukázala súdu, že jej starý otec hovoril, že nemá vysporiadaný pozemok so svojim bratom S. B., pričom sa jedná o pozemok, na ktorom má postavený rodinný dom pani U. B. so svojim mužom S. B. a v tomto smere sa cítil jej starý otec ukrivdený a s bratom (S. B. K.) sa ani nerozprával. Navyiac uvedená svedkyňa preukázala súdu, že niekedy v roku 1991, alebo 1992 sa stretli S. B., jeho manželka K. B., S. B. K. O. U. B., pričom bola prítomná aj svedkyňa s tým, že sa rozprávali títo prítomní o pozemku a S. B. K. I. hovoril S. B., že oni nemajú dostatok finančných prostriedkov na vysporiadanie za tento pozemok a preto navrhovali výmenu za iné pozemky. Ďalej svedkyňa hovorila, že aj žalobcovia chceli zrejme vyriešiť uvedené veci a preto prišli za jej mamou. Uvedené skutočnosti, teda, že S. B. K. nebol dobromyseľný vo vydržaní mal súd preukázané aj z výpovedi svedka S. N. H., pretože tento svedok súdu preukázal tiež tú skutočnosť, že S. B. O. S. B. ml. nemali medzi sebou vysporiadané vzťahy ohľadom majetku - pozemkov, ktoré sú predmetom sporu. Ďalej uvedenú skutočnosť mal súd preukázanú, pokiaľ sa týka nedobromyseľnosti S. B. ml. aj z výpovedi svedkyne K.W. B., W. D., R. XX.XX.XXXX (manželky S. B.), ktorá v konaní Okresného súdu Zvolen č.k. 14C 21/2008 vypovedala na pojednávaní konanom dňa 09.12.2010 ako svedkyňa, kde svojou výpoveďou preukázala súdu, že pozemky, ktoré sú predmetom sporu nikdy nemali S. B. O. S. B. ml. medzi sebou vysporiadané, pretože sa nevedeli dohodnúť, pretože S. B. st. peniaze nemal a taktiež chcel túto situáciu riešiť výmenou pozemkov, nakoniec však k tomu nedošlo. Toto sa malo udiť po smrti S. B. st., teda ku dňu 01.01.1968. Svedkyňa chcela uvedené nehnuteľnosti vyporiadať aj po smrti jej manžela - S. B., ktorý zomrel dňa 22.12.1988. Nedohodli sa však. Svedkyňa ďalej súdu preukázala, že jej dcéra - žalovaná v I/rade jej povedala, že písala list S. B. ml. ohľadne vysporiadania za tento pozemok. Svedok JUDr. Vavráč, ktorý bol taktiež vypočutý v konaní Okresného súdu Zvolen č.k. 14C 21/2008 svojou výpoveďou súdu potvrdil, že S. B. K. nebol dobromyseľný v držbe; na pojednávaní konanom dňa 24.03.2011 jednoznačne potvrdil pred súdom, že dôvody vydržania sa len dodatočne vymýšľali a neb. S. B. K. sa nikdy necítil byť výlučným vlastníkom predmetných pozemkov.

Dobrá viera zaniká v okamžiku, kedy sa držiteľ zoznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosť o tom, že mu vec právom patrí, alebo že je subjektom práva, ktorého obsah vykonáva. V danom prípade podľa názoru súdu ani nedošlo k začatiu plynutia vydržacej doby tak ako to v konaní tvrdili žalobcovia, pretože právny predchodca žalobcov neb. S. B. K. podpísal na Štátnom notárstve vo Zvolene dňa 10.07.1968 zápisnicu z dedičského konania č. D 121/68 po poručiteľovi S. B. st., ktorý zomrel dňa 01.01.1968 a prevzal rozhodnutie Štátneho notárstva vo Zvolene č. 121/68-22 zo dňa 10.07.1968 z ktorého je jasné a nespochybniteľné, že k darovaniu spoluvlastníckych podielov k pozemkom, ktoré sú predmetom sporu, pokiaľ sa týka jeho výlučného vlastníctva k uvedeným pozemkom nedošlo.

Vzhľadom k tomu, že v konaní nebola žalobcami súdu preukázaná základná podmienka vydržania, a to dobromyseľnosť neb. S. B. ml. súd žalobu žalobcov v plnom rozsahu zamietol, ako nedôvodne podanú.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Úspešným žalovaným súd priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 2859,87 EUR a to podľa § 151 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia platí, že o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Právny zástupca žalovaných vyčíslil odmenu za jeden úkon právnej pomoci poskytnutej jednému žalovanému v zmysle ust. § 10 ods. 1 a 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v sume 436,54 EUR, pričom cena pozemku - spoluvlastníckeho práva je v sume 26 600 EUR pri cene obvyklej - 50 EUR za m². Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z úkonov právnych služieb - 1. prevzatie a príprava právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom v sume 436,54 EUR, 2. písomné podanie - vyjadrenie k návrhu na začatie konania zo dňa 22.12.2011 v sume 436,54 EUR, 3. účasť na odročenom pojednávaní bez prejednaní veci dňa 27.02.2012 v sume 109,14 EUR, 4. účasť na pojednávaní dňa 28.05.2012 v sume 436,54 EUR, 5. účasť na pojednávaní dňa 14.01.2013 v sume 436,54 EUR. Právny zástupca si však piaty úkon uplatnil 2x pre každého zastúpeného odporcu. Právny zástupca si odmenu za spoločné úkony právnej pomoci vyčíslil nasledovne: 5 úkonov po 436,54 EUR = 2182,70 EUR a 1 úkon po 109,13 EUR spolu v sume 2291,83 EUR + 20% DPH (458,36 EUR) = 2750,19 EUR x 2 = 5500,38 EUR - 50% = 2750,19 EUR. K tomu žiadal priznať náhradu režijných výdavkov za obe odporkyne v roku 2011 4x 7,41 EUR = 29,64 EUR, v roku 2012 4 x 7,63 EUR = 30,52 EUR, v roku 2013 4x 7,81 EUR = 31,24 ER, t.j. spolu 91,40 EUR + 20% DPH (18,28 EUR) = 109,68 EUR. Trovy právneho zastúpenia uplatnené právnym zástupcom žalovaných spolu predstavujú sumu 2859,87 EUR.

Podľa ust. § 13 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

Súd priznal právnenmu zástupcovi žalovaných odmenu za nasledovné úkony právnych služieb: 1. prevzatie a príprava právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom v sume 436,54 EUR, 2. písomné podanie - vyjadrenie k návrhu na začatie konania zo dňa 22.12.2011 v sume 436,54 EUR, 3. účasť na odročenom pojednávaní bez prejednaní veci dňa 27.02.2012 v sume 109,14 EUR, 4. účasť na pojednávaní dňa 28.05.2012 v sume 436,54 EUR, 5. účasť na pojednávaní dňa 14.01.2013 v sume 436,54 EUR, spolu vo výške 1.855,30 EUR +20% DPH (371,06 EUR) v celkovej výške 2226,36 EUR. V zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vzniklo právnenmu zástupcovi právo na základnú odmenu za zastupovanie jedného účastníka v celkovej výške vrátane DPH v sume 2226,36 EUR a tiež právo na zníženie odmeny za zastupovanie druhého účastníka. v sume 1113,18 EUR.

Súd sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu žalovaných, keď žiadal priznať režijný paušál za oboch zastupovaných. Súd mu priznal 2 x režijný paušál za rok 2011 po 7,41 EUR vo výške 14,82 EUR, 2 x režijný paušál za rok 2012 po 7,63 EUR vo výške 15,26 EUR, 1 x režijný paušál za rok 2013 v sume 7,81 EUR. t.j. spolu 37,89 EUR, k tomu súd priznal 20% DPH vo výške 7,56 EUR. Režijný paušál vrátane DPH spolu predstavuje sumu 45,45 EUR.

Vzhľadom na skutočnosť, že právnenmu zástupcovi žalovaných vznikol nárok na náhradu trov konania v celkovej výške 3.384,99 EUR, a on si uplatnil náhradu trov konania v celkovej výške 2859,87 EUR, súd mu priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 2859,87 EUR.

Podľa § 80 písm. c/ O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 460 Občianskeho zákonníka, dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

Podľa § 130 ods.1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec, alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 134 ods.1 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu 3 rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu 10 rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho rovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).